

Er waait een stevige wind door de GGZ die af en toe aanzwelt tot stormachtige proporties. Zeker wanneer er weer eens een incident gebeurt en Nederland massaal op zoek gaat naar de schuldige. Wanneer iemand wordt neergestoken, hoe tragisch en triest dat ook is, wordt er gekeken naar de nationaliteit van de dader en of er sprake is van verward gedrag. De populisten in dit land doen er graag een schepje bovenop wanneer 1 van beiden in het geding is. Ondertussen vergeten we dat er in dit land besloten is om de GGZ een ambulanter karakter te geven, in de veronderstelling dat mensen met psychiatrische problemen hierdoor een menswaardiger bestaan krijgen en minder gestigmatiseerd zullen worden. De GGZ heeft de neiging om zich bij escalaties te verbergen achter privacy en wijzen het liefst naar een andere instelling die op z'n minst net zo verantwoordelijk is en een fout heeft gemaakt. Het wordt tijd dat de GGZ ophoudt zichzelf in een beklagdenbankje te laten zetten. Het zegt niets over het niet nemen van haar verantwoordelijkheid, maar het vraagt om een mentaliteitsverandering waarbij de GGZ anders moet omgaan met het nemen van haar maatschappelijke verantwoordelijkheid en anders moet leren omgaan met privacy. Wanneer we mensen langer en meer in hun eigen leefomgeving willen laten wonen, is die leefomgeving van groot belang en is het nodig om buurten te ondersteunen. Dat hoeft niet door allerlei persoonlijke gegevens van iemand rond te strooien maar wel door ze te ondersteunen bij het omgaan met mensen die psychiatrische problemen hebben. In Groningen sprak ik onlangs een vrouw die zich ernstig zorgen maakte over een man die naast haar woonde. Toen ze hoorde dat we er vanuit de GGZ bij betrokken waren, was dat voor haar een grote opluchting en vroeg ze, hoe zij en een andere buurvrouw, deze man konden helpen. Nu ze wist dat ze er niet alleen voor stonden, konden ze op hun manier meer betekenen voor deze buurman. De GGZ zal meer en meer met andere maatschappelijke partners moeten samenwerken en andere instellingen ondersteunen wanneer deze vragen hebben. Het gesloten GGZ-bolwerk moet een open karakter gaan ontwikkelen.

Daarnaast heeft de GGZ een opdracht om het stigmatiseren tegen te gaan, te beginnen bij onszelf. Stigma is mogelijk nog ziekmakender dan de symptomen van de aandoening zelf. Het bestrijden van vooroordelen en het beter laten zien wat de GGZ kan, kunnen er voor zorgen dat er een realistischer beeld ontstaat van de mogelijkheden van de GGZ. Laat de buitenwereld zien dat het hebben van psychiatrische symptomen gewone menselijke kenmerken zijn die we allen in meer of mindere mate hebben. Het krijgt een diagnose wanneer iemand het zelf niet kan oplossen of problemen krijgt in het dagelijks functioneren.

Deze editie van SP bevat , zoals u van ons gewend bent, een variatie aan onderwerpen. **Hetty Wesseling** en **Dorien Krijt** beschrijven hoe er vanuit de *COSA-werkwijze wordt gewerkt aan re-integratie van plegers van zedenmisdrijven*. Het succes van dit project is gebaseerd op het vormen van netwerken om de pleger heen, gericht op het voorkomen van het isolement waardoor iemand mogelijk terug kan vallen.

Ruud Westerkamp en **Tineke de Vries** gaan in hun bijdrage over het *doorbreken van stigmatisering bij pedofilie*, in op de gevolgen van uitsluiting door de samenleving van pedofielen, waardoor het risico op zelfstigmatisering en terugval vergroot worden. In *GGZ en illegale asielzoekers* beschrijven **Gerard Lohuis**, **Evelien Keizer**, **Agnes Tromp** en **Anouk Seidel**, hoe ze in Groningen proberen om illegale asielzoekers de broodnodige psychiatrische ondersteuning te bieden. De context is weinig hoopgevend omdat deze groep niet mag integreren en in niemandsland is aanbeland. Een ietwat opgewekter geluid klinkt door in het artikel *Positieve Gezondheid na een psychose, halleluja!* Van **Ron Naaijer** en **Grietje van Dijk**. Zij zijn er van overtuigd dat het werken vanuit positieve gezondheid een verbetering kan opleveren voor de cliënt en zien de methode als een waardevolle aanvulling voor de SPV. **Sandra Dekker** gaat in haar artikel *Van zorgen voor naar zorgen dat..... over positieve gezondheid* eveneens in op de methode van positieve gezondheid. De SPV heeft volgens haar de competenties om hier mee te werken om zodoende de veerkracht van de cliënt te vergroten. **Stijn Ekkers** laat u zien hoe *'luisteren in laagjes'* een bijdrage kan leveren aan zingeving bij mensen met LFG-klachten (horen van laag frequent geluid). *Permanent een ronkende dieselvrachtwagen in je huiskamer* is een zoektocht om mensen met deze problemen bij te staan.

Een onorthodoxe en inspirerende benadering waarbij kennis over zingeving en betekinsvolle ervaringen uitvragen tot de methodiek van de SPV zou moeten behoren die het wil toepassen.

Dezelfde **Stijn Ekkers** neemt u in *Een Kleine Geschiedenis van een SPV i.o.* mee in zijn socialisatieproces tot SPV en verbindt en passant de richtlijnen van good old Marius Romme en Sandra Escher, over omgaan met stemmen horen, tot een bindend advies om deze mensen te helpen. Een gloedvol betoog.

In het vorige nummer van SP heeft **Harry Gras** u deelgenoot gemaakt van zijn ideeën over het werk van de SPV door u een inkijkje te geven in zijn dagelijks werk. In dit nummer sluiten we zijn beschouwingen af met het tweede deel van zijn ervaringen.

Ron Naaijer zet u op het verkeerde been in zijn bijdrage *De invloed van de sociale media op (de)stigmatisering in de GGZ*. Hij verrast zichzelf mogelijk nog het meest.

Ron Hagelaar heeft de 5e regionale SPV bijeenkomst in Noord-Oost Brabant bijgewoond. Zijn bevindingen over *Slaapstoornissen Doorgrond* zijn alles behalve slaapverwekkend. Slaapstoornissen krijgen terecht in toenemende mate aandacht omdat menig psychiatrische aandoening begint met problemen met slapen.

Zoals iedere SP, bevat ook dit nummer weer enkele boekrecensies. **Godelieve van Zijl** heeft voor u het boek *Intervisie met impACT* gelezen en volgens haar is het binnen de opleiding een nuttig boekje dat vele oefeningen bevat om intervisie uit te voeren. Geheel in eigen stijl geeft **Frans van der Lem** zijn vakantietips over boeken die hem geïnspireerd hebben en die hij u niet wil onthouden. Aansluitend op de artikelen over positieve gezondheid, recenseert **Gerard Lohuis** twee boeken van Frederike Bannink over *Positieve Psychologie* en *Positieve Psychiatrie*. De kracht van beide boeken liggen in het vernieuwde paradigma en een hoopvol perspectief dat mensen vanuit hun kracht wil benaderen.

In de rubriek Dichterbij debuteert **Ron Naaijer** met zijn column. Een prachtige column en het zal u opgevallen zijn hoe productief hij heeft meegewerkt aan deze SP. **Gerard Lohuis** neemt u in zijn korte verhalen mee naar de praktijk van alledag.

Al met al een gevuld nummer zodat u een lezenswaardige SP mee kunt nemen op uw vakantie.